

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS (ketvirtoji kolegija)

2007 m. gegužės 24 d.*

Byloje C-157/05

dėl 2005 m. sausio 28 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. balandžio 7 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Winfried L. Holböck

prieš

Finanzamt Salzburg-Land,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts (pranešėjas), teisėjai R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M. Holböck, atstovaujamo advokato W.-D. Arnold,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos N. Díaz Abad,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir C. Jurgensen,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir M. de Grave,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos M. Bethell, padedamo baristerio T. Ward,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir G. Braun,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su EB 56–58 straipsnių aiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp W. L. Holböck ir *Finanzamt Salzburg-Land* (Zalcburgo žemės mokesčių inspekcija) dėl iš trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės gautų dividendų apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

- 3 1988 m. Austrijos pajamų mokesčių įstatymo (*Einkommensteuergesetz 1988*, BGBl., 400/1988, toliau – *EStG 1988*) 37 straipsnio 1 ir 4 dalys iki šio įstatymo pakeitimo 1993 m. Mokesčių reformos įstatymu (*Steuerreformgesetz 1993*, BGBl., 818/1993) nustatė:

„1. Sumažintas mokesčio tarifas taikomas:

- pajamoms iš pelno paskirstymo (4 dalis) <...> pusė visoms pajamoms taikomo vidutinio mokesčio tarifo,

<...>

4. Pajamos iš kapitalo yra:

- 1) paskirstyti dividendai, tenkantys už vietinių kapitalo ar kooperatinių verslo bendrovių akcijas ar dalis jų kapitale.

<...>“

- 4 Po 1993 m. Mokesčių reformos įstatymu padarytų pakeitimų minėtos nuostatos nustatė:

„1. Sumažintas mokesčio tarifas taikomas:

- 3) pajamoms iš kapitalo (4 dalis) <...> pusė visoms pajamoms taikomo vidutinio mokesčio tarifo;

<...>

4. Pajamos iš kapitalo yra:

1) kapitalo padidėjimas:

- a) bet kokios rūšies pajamos iš vietinių kapitalo bendrovių arba kooperatinių verslo bendrovių kapitalo akcijų ar dalių jų kapitale <...>“

<...>“

- 5 Pagal šį nacionalinį pajamų mokesčio įstatymą (toliau – nacionalinis teisės aktas) vietinių bendrovių paskirstytas pelnas Austrijoje gyvenančiam fiziniam asmeniui apmokestinamas per pusę sumažintu mokesčio tarifu („Hälftesteuersatz“).
- 6 Tačiau užsienio akcinių bendrovių paskirstytas pelnas Austrijoje gyvenančiam fiziniam asmeniui apmokestinamas normaliu pajamų mokesčiu.
- 7 Paskirstyto pelno atžvilgiu nei 1993 m. Mokesčių reformos įstatymas, nei 1996 m. Įstatymas dėl sistemos suderinimo (*Strukturanpassungsgesetz*, BGBl., 201/1996) nepakeitė teisinės situacijos tiek, kiek ji susijusi su laikotarpiu po 1993 m. gruodžio 31 dienos.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 W. L. Holböck gyvena Austrijoje, kur taip pat yra jo pagrindinių interesų vieta. Jis yra Austrijoje įsteigtos *CBS Conmeth Business Systems GmbH*, prekiaujančios kosmetikos produktais, valdytojas.
- 9 Šios bendrovės vienintelė akcininkė yra Šveicarijoje įsteigta *CBS Conmeth Business Systems AG*, W. L. Holböck priklauso du trečdaliai šios antrosios bendrovės akcinio kapitalo.
- 10 Dėl turimos *CBS Conmeth Business Systems AG* akcinio kapitalo dalies 1992–1996 metais W. L. Holböck gavo dividendų. Šie dividendai, kaip ir pajamos iš kapitalo, Austrijoje apmokestinami pilnu pajamų mokesčio tarifu.
- 11 Kadangi šio mokesčio gavimas pasirodė esąs problemiškas, *Finanzlandesdirektion für Salzburg* – kurią vėliau pakeitė *Finanzamt Salzburg-Land* – 2003 m. liepos 3 d. Sprendimu nurodė iš W. L. Holböck turto užtikrinti pajamų mokesčio skolos grąžinimą už 1992–1996 m., iš viso 118 944 088 ATS. Ieškovas pagrindinėje byloje dėl šio sprendimo pateikė skundą *Verwaltungsgerichtshof*.
- 12 W. L. Holböck savo skunde tvirtina, kad tarpvalstybinis dividendų mokėjimas iš Šveicarijoje esančios bendrovės Austrijoje gyvenančiam akcininkui patenka į

EB 56 straipsnio, draudžiančio visus kapitalo judėjimo tarp valstybių narių apribojimus, įskaitant apribojimus tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių, taikymo sritį. Tai, kad pagal nacionalinį teisės aktą fiziniams asmenims Austrijoje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai apmokestinami mokesčio tarifu, lygiu pusei vidutinio tarifo, o dividendams iš užsienio numatomas apmokestinimas pilnu mokesčio tarifu, yra nevienodas požiūris, kuriam nėra jokio pateisinimo.

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Teisingumo Teismas 2004 m. liepos 15 d. Sprendime *Lenz* (C-315/02, Rink. p. I-7063) dėl apmokestinimo pajamų mokesčiu tvarkos Austrijoje pateikė nuomonę tik dėl pajamų iš kapitalo, gautų iš kitų valstybių narių.
- 14 Pateikdamas nuorodą į EB 57 straipsnio 1 dalį, pagal kurią EB 56 straipsnis nekludo taikyti trečiosioms šalims 1993 m. gruodžio 31 d. pagal nacionalinę ar Bendrijos teisę galiojančių apribojimų, nustatytų kapitalo judėjimui į trečiąsias šalis ar iš jų, susijusiam su tiesioginėmis investicijomis, besikreipiantis teismas mano, jog sąvoka „tiesioginės investicijos“ nebuvo pakankamai išaiškinta.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar laisvo kapitalo judėjimo nuostatos (EB 56 ir paskesni straipsniai) draudžia 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusį (ir po Austrijos įstojimo (į Europos Sąjungą) 1995 m. sausio 1 d. likusį galioti) nacionalinį teisės aktą, pagal kurį dividendai už vietinių bendrovių akcijas apmokestinami taikant mokesčio tarifą, lygų pusei

vidutinio visoms pajamoms taikomo mokesčio tarifo, o trečiojoje valstybėje (pagrindinėje byloje – Šveicarijoje) įsteigtos akcinės bendrovės, kurios du trečdaliai priklauso apmokestinamajam asmeniui, dividendai visuomet apmokestinami normaliu pajamų mokesčio tarifu?“

Dėl prejudicinio klausimo

- ¹⁶ Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB sutarties nuostatos dėl laisvo kapitalo judėjimo draudžia valstybės narės teisės aktą, net jei pagal jį akcininkui, gaunančiam dividendus iš bendrovės rezidentės, taikomas mokesčio tarifas, lygus pusei vidutinio mokesčio tarifo, nors trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės dividendai, sumokėti apmokestinamajam asmeniui, kuriam priklauso du trečdaliai šios bendrovės akcinio kapitalo, apmokestinami normaliu pajamų mokesčio tarifu.
- ¹⁷ W. L. Holböck ir Europos Bendrijų Komisija, pateikdami nuorodą į nurodytą sprendimą *Lenz*, tvirtina, kad nacionalinis teisės aktas sudaro laisvo kapitalo judėjimo apribojimą.
- ¹⁸ Priešingai ieškovui pagrindinėje byloje, Komisija mano, kad trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės akcininkui, kuris turi du trečdalius akcinio kapitalo, išmokėtų dividendų gavimas priskiriamas sąvokai „tiesioginės investicijos“ EB 57 straipsnio 1 dalies prasme. Kadangi minėtas teisės aktas galiojo 1993 m. gruodžio 31 d., jam taikoma pastarojoje nuostatoje numatyta EB 56 straipsnyje nustatyto kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių apribojimų draudimo išimtis.

- 19 Tačiau Prancūzijos ir Nyderlandų vyriausybės pirmiausia tvirtina, kad nacionalinės teisės aktas gali būti nagrinėjamas tik atsižvelgiant į nuostatas dėl įsisteigimo laisvės, o ne į nuostatas dėl laisvo kapitalo judėjimo. Tačiau kadangi ši laisvė neapima valstybės narės subjekto įsisteigimo trečiojoje šalyje, W. L. Holböck neturėtų teisės remtis įsisteigimo laisve ginčydamas šio teisės akto taikymą dividendams, gautiems iš Šveicarijoje įsteigtos bendrovės, kurios du trečdaliai akcinio kapitalo priklauso jam.
- 20 Tokiu atveju, kai nacionalinis teisės aktas turėtų būti nagrinėjamas laisvo kapitalo judėjimo požiūriu, šios vyriausybės kaip ir Jungtinės Karalystės vyriausybė, pritaria Komisijos pozicijai, pagal kurią tokiame teisės akte bet kuriuo atveju taikoma EB 57 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis.
- 21 Visų pirma reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nors tiesioginis apmokestinimas priskiriamas valstybių narių kompetencijai, pastarosios vis dėlto turėtų ją įgyvendinti laikydamosi Bendrijos teisės (2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 32 punktas; minėto sprendimo *Lenz* 19 punktas ir 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 19 punktas).
- 22 Dėl klausimo, ar nacionalinis teisės aktas patenka į vienos ar kitos judėjimo laisvės sritį, iš šiuo metu nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog reikia atsižvelgti į nagrinėjamo teisės akto dalyką (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 31–33 punktus; 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C-452/04, Rink. p. I-9521, 34 ir 44–49 punktus; 2006 gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Rink. p. I-11673, 37 ir 38 punktus; sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 36 punktą bei 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-524/04, Rink. p. I-2107, 26–34 punktus).

- 23 Priešingai negu bylose, kuriose buvo priimti nurodyti sprendimai *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* (31 ir 32 punktai) bei *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation* (28–33 punktai), nacionalinis aktas negali būti taikomas tik tokiam kapitalo dalių turėjimui, kuris leidžia daryti tam tikrą įtaką bendrovės sprendimams ir apibrėžti jos veiklą.
- 24 Iš tikrųjų nacionalinės teisės aktas, nustatantis, kad gaunami dividendai apmokestinami mokesčiu, kurio tarifas priklauso nuo to, ar šie dividendai yra nacionalinės, ar užsienio kilmės, neatsižvelgiant į akcininkui priklausančią dividendus išmokėjusios bendrovės kapitalo dalį, gali patekti tiek į EB 43 straipsnio dėl įsisteigimo laisvės, tiek į EB 56 straipsnio dėl laisvo kapitalo judėjimo taikymo sritis (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 37 ir 38 punktą bei sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 36, 80 ir 142 punktus).
- 25 Tačiau šioje byloje nei viena, nei kita minėtų laisvių nedraudžia taikyti nacionalinės teisės akto.
- 26 Pirma, kalbant apie Sutarties nuostatas dėl įsisteigimo laisvės reikia priminti, jog EB 43 straipsnis garantuoja vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvę kitos valstybės narės teritorijoje ir apima teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ją verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo valstybės teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams (žr. 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Baars*, C-251/98, Rink. p. I-2787, 27 punktą ir 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *De Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, Rink. p. I-2409, 40 punktą).
- 27 Nusistovėjusioje Teisingumo Teismo praktikoje taip pat nustatyta, kad nors, atsižvelgiant į jų tekstą, nuostatos dėl įsisteigimo laisvės yra skirtos užtikrinti

naudojimąsi priimančiojoje valstybėje narėje tomis pačiomis kaip ir nacionalinių subjektų teisėmis, jos taip pat draudžia, kad kilmės valstybė narė savo piliečiui ar pagal jos teisės aktus įsteigta bendrovei ribotą įsisteigimo laisvę kitoje valstybėje narėje (žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-446/03, Rink. p. I-10837, 31 punktą bei minėto sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* 42 punktą).

- 28 Tačiau Sutarties skyriuje dėl įsisteigimo teisės nėra nuostatos, kuri išplėstų šios teisės taikymo sritį valstybės narės piliečio arba pagal valstybės narės teisės aktus įsteigtos bendrovės įsisteigimo trečiojoje šalyje atvejams (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 10 d. Nutarties A ir B, C-102/05, Rink. 2007, p. I-3871, 29 punktą).

- 29 Todėl minėto skyriaus nuostatomis negalima remtis tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

- 30 Antra, dėl Sutarties nuostatų dėl laisvo kapitalo judėjimo Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Lenz* 20–22 punktuose iš tiesų konstatavo, jog nacionalinis teisės aktas, 25 % ar perpus sumažintą pajamų iš kapitalo mokesčio tarifą susiedamas su sąlyga, kad šios pajamos yra iš Austrijos, ne tik padaro mažiau patrauklų Austrijoje gyvenančio mokesčio mokėtojo kapitalo investavimą į ne šioje valstybėje narėje įsteigtas bendroves, bet ir riboja pastarųjų bendrovių galimybes, nes trukdo joms pritraukti kapitalą šioje valstybėje. Teisingumo Teismo nuomone, toks teisės aktas yra EB 56 straipsnio 1 dalimi iš principo draudžiamas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

- 31 Tačiau net darant prielaidą, kad valstybės narės pilietis, kuriam priklauso du trečdaliai trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės akcinio kapitalo, gali pagrįstai remtis EB 56 straipsnio 1 dalyje nustatytu laisvo kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių apribojimu, prieštaraudamas šio teisės akto taikymui dividendams, kuriuos jis gavo iš tokios bendrovės, šiuo atveju, kaip pažymėjo Prancūzijos, Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Komisija, tam teisės aktui taikoma EB 57 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis.
- 32 Iš tiesų iš pastarosios nuostatos matyti, kad EB 56 straipsnis nekliudo taikyti trečiosioms valstybėms 1993 m. gruodžio 31 d. pagal nacionalinę ar Bendrijos teisę galiojusių apribojimų, nustatytų kapitalo judėjimui į trečiąsias šalis ar iš jų, susijusiam su tiesioginėmis investicijomis, įskaitant ir investicijas į nekilnojamąjį turtą, įsisteigimą, finansinių paslaugų teikimą ir vertybinių popierių patekimą į kapitalo rinkas.
- 33 Nors „tiesioginių investicijų“ sąvoka nėra apibrėžta Sutartyje, nepaisant to, ji nustatyta 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio (šis straipsnis panaikintas Amsterdamo sutartimi) įgyvendinimo (OL L 178, p. 5) I priede pateiktoje kapitalo judėjimo nomenklatūroje (minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 177 ir 178 straipsniai).
- 34 Iš „tiesioginių investicijų“ išvardijimo šios nomenklatūros pirmajame skyriuje bei iš su ja susijusių paaiškinimų matyti, kad tiesioginių investicijų sąvoka apima fizinių arba juridinių asmenų daromas visų rūšių investicijas, skirtas užmegzti ar palaikyti ilgalaikius tiesioginius ryšius tarp asmens, suteikiančio kapitalą, ir įmonės, kurios ekonominei veiklai suteikiamas kapitalas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 180 ir 181 punktus).

- 35 Kalbant apie kapitalo dalies turėjimą naujose bei egzistuojančiose įmonėse, kaip tai patvirtinta paaiškinimuose, tikslas užmegzti ir palaikyti ilgalaikius ekonominius ryšius reiškia, kad fizinio asmens turimos akcijos pagal nacionalinės teisės aktus dėl akcinių bendrovių arba kitaip jam suteikia teisę veiksmingai dalyvauti bendrovę valdant ar ją kontroliuojant (minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 182 punktas).
- 36 Priešingai tam, ką teigia ieškovas pagrindinėje byloje, kapitalo judėjimo, susijusio su tiesioginėmis investicijomis arba įsisteigimu, apribojimai EB 57 straipsnio 1 dalies prasme apima ne tik tas nacionalines priemones, kurios, taikomos kapitalo judėjimui į trečiąsias šalis ar iš jų, riboja investavimą ir įsisteigimą, bet ir tas, kurios riboja iš jų kylančių dividendų mokėjimus (žr. minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 183 punktą).
- 37 Iš to išplaukia, kad kapitalo judėjimo apribojimas, kaip antai mažiau palankus užsienio kilmės dividendų mokestinis vertinimas, patenka į EB 57 straipsnio 1 dalies taikymo sritį tiek, kiek jis susijęs su dalyvavimu kapitale užmegzti ar palaikyti ilgalaikius ir tiesioginius ekonominius ryšius tarp akcininko ir atitinkamos bendrovės, kurie leidžia veiksmingai dalyvauti valdant ar kontroliuojant bendrovę (minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 185 punktas).
- 38 Kaip pažymėjo Prancūzijos bei Nyderlandų vyriausybės ir Komisija, taip yra mažiau palankaus užsienio kilmės dividendų, susijusių su juos paskirstančios bendrovės dviejų trečdalių akcinio kapitalo turėjimu, mokesčio vertinimo atveju.

- 39 Tačiau iš EB 57 straipsnio 1 dalies matyti, kad valstybė narė santykiams su trečiosiomis šalimis gali taikyti į šios nuostatos materialinę taikymo sritį patenkančius kapitalo judėjimo apribojimus, net jeigu jie ir prieštarauja EB 56 straipsnyje nurodytam laisvo kapitalo judėjimo principui, su sąlyga, kad jie jau galiojo 1993 m. gruodžio 31 dieną (minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 187 punktą).
- 40 Nors iš esmės Bendrijos aktu nurodytą datą galiojančių teisės aktų turinį turi nustatyti nacionalinis teismas, Teisingumo Teismas gali pateikti Bendrijos sąvokos aiškinimo gaires, kuriomis vadovaujamosi Bendrijos leidžiančią nukrypti tvarką taikant konkrečiu laiku „galiojantiems“ nacionalinės teisės aktams (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 1 d. Sprendimo *Konle*, C-302/97, Rink. p. I-3099, 27 punktą ir minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 191 punktą).
- 41 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad bet kokiems nacionalinės teisės aktams, priimtiems vėliau nei taip nurodyta data, vien dėl šio fakto nėra automatiškai netaikoma nagrinėjamu Bendrijos aktu įtvirtinta leidžianti nukrypti tvarka. Iš tikrųjų nuostata, kuri pagal savo esmę yra tapati ankstesniems teisės aktams arba kuri tik sumažina ar panaikina ankstesniuose teisės aktuose esančią Bendrijos teisėje įtvirtintų teisių ir laisvių naudojimosi kliūtį, patenka į leidimo nukrypti taikymo sritį. Tačiau teisės aktai, kurie grindžiami skirtingu negu ankstesnė teisė aiškinimu ir kurie įtvirtina naujas procedūras, negali būti prilyginami nagrinėjamu Bendrijos aktu nurodytą datą galiojančiam teisės aktui (žr. minėtų sprendimo *Konle* 52 ir 53 punktus bei sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 192 punktą).
- 42 Šioje byloje nacionalinis teismas savo sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą patikslino, kad pagrindinės bylos aplinkybių metu trečiosiose šalyse

įsteigtų bendrovių išmokėtiems dividendams Austrijoje taikoma apmokestinimo tvarka buvo paremta *EStG* 1988, iš dalies pakeistu 1993 m. Mokesčių reformos įstatymu ir 1996 m. Įstatymu dėl sistemos suderinimo. Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad paskirstyto pelno apmokestinimo srityje po 1993 m. gruodžio 31 d. padaryti įstatymų pakeitimai nepakeitė pagrindinės bylos faktams taikytinų teisės normų turinio, įskaitant ir laikotarpį po šios datos, palyginti su *EStG* 1988 iki 1993 m. gruodžio 31 d. nustatytomis nuostatomis.

43 Tokiomis aplinkybėmis nacionalinės teisės aktas turi būti laikomas galiojusiu 1993 m. gruodžio 31 d. EB 57 straipsnio 1 dalies prasme.

44 Iš to išplaukia, kad jeigu tokioje situacijoje, kaip antai W. L. Holböck, esantis apmokestinamasis asmuo gali remtis EB 56 straipsniu, pastarasis nedraudžia taikyti nacionalinės teisės akto, pvz., pagrindinėje byloje nagrinėjamomis aplinkybėmis.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą turi būti atsakoma, kad EB 57 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, jog EB 56 straipsnis nekliaudo valstybei narei taikyti 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusio teisės akto, net jei pagal jį bendrovės rezidentės dividendus gaunančiam akcininkui taikomas mokesčio tarifas, lygus pusei vidutinio mokesčio tarifo, nors dividendus iš trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės gaunančiam jos du trečdalius akcinio kapitalo turinčiam akcininkui taikomas normalus pajamų mokesčio tarifas.

Dėl išlaidų

- ⁴⁶ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

EB 57 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad EB 56 straipsnis nekliudo valstybei narei taikyti iki 1993 m. gruodžio 31 d. galiojusio teisės akto, net jei pagal jį iš bendrovės rezidentės dividendus gaunančiam akcininkui taikomas mokesčio tarifas, lygus pusei vidutinio mokesčio tarifo, nors dividendus iš trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės gaunančiam jos du trečdalius akcinio kapitalo turinčiam akcininkui taikomas normalus pajamų mokesčio tarifas.

Parašai.